

Kyrkohistoria; Savolaksarens folkskrift; ett arbete af Törnroth; ett annat af Ilmoni; en Proportions lära af Bergroth; en allmän Grammatik af Heikel; en beskrifning öfver Helsingfors; en mycket vacker Charta öfver Helsingfors och dess omgifning, jemte några sånger satta i musik och sluteligen Acta Societatis och disputationer sysselsätta alla, på engång Tryckerierna. Hvem kan veta om de ej ännu äro flere. Det ser sålunda ut som ett friskare lif småningom skulle hålla på att utveckla sig äfven åt detta håll, åtminstone bland de unga. Bland disputationerna ventileras i dessa dagar en Öfversättning till Tyska af Grafven i Percho och en till Svenska af Hegels inledning till Propaedutiken, hvardera af respondenterna.

10 Cygnaei dikter fingo en för skarp recension på Morgonbladet. De förtjena dock alltid att omnämnas med aktning och kärlek för deras andas skull. Joukahainen har ännu fått vara i fred. Alla vänta på hvad Saima månne svara Runeberg. Få se i Måndag hvem som blir Rektor. Nordström och Ursin lära vara på tapeten, och Thesleff säges arbeta med händer och tänder för den sednare; men så har Nordström en ej mindre mäktig bundsförvandt i Nervander. Önskligt vore att (****) Nu mer än någonsin skulle det behövas en annan man i spetsen för Universitetet, än den gamle pedanten Ursin.

20 En mängd folk reser i sommar öfver till Sverige. Bland dem Berndtson och Grönblad, som (den sednare) fått permission att vistas der trenne somrar och 100 Rubel Skilfver för hvarje, såsom understöd

Jag har pratat om en mängd nyheter, emedan jag ej vet om Bror på annan väg får sådant. Nu erinrar jag mig vidare intet af vikt, utan innesluter mig i Brors fortfarande vänskap.

Brors tillgifnaste
Robert.

30

Tusen hälsningar och lyckönskningar!

Berndtson bad mig skicka till Bror medföljande »Censurflüchtling» för att försöka sin lycka i Saima. – Ett både nöje och bildningsmedel hvarom jag aldrig förut kommit att nämna för Bror och, som för denna vinter funnits till i hufvudstaden är Symfoni föreningens Concerter. Engång i veckan uppföres af det skickliga Löweska kapellet och en mängd amateurer anförda af Pacius de herrligaste Symfonier af Beethoven, Representationerna för sig gå i Universitetes mineralie kabinet och en mängd fribilletter utdelas bland studenter. Det är det 40 förnämsta af alla nöjen Helsingfors kan erbjuda.

295 J. V. SNELLMAN - J. L. WENNBERG MAJ 1845

HUB, JVS handskriftssamling

Kl. 9 morgonen.

50 Jag tager intet tillbaka af, hvad jag med upprört men uppriktigt hjerta skrifver. Jag upprepar ännu: min sorg är stor, om det band skall slitas, hvarvid icke blott min känsla utan hvarje tanke på sällhet och frid i lifvet är fästad. Men jag tillägger i ett ögonblick af lugnare sorg: Finner ljufva Barnet icke, att gårdagens sinnestämning var en förbigående känsla kanske af såradt quinnovärde, att den känsla deremot, på hvilken jag ofta byggt mitt hopp, oförändrad kvarlefver i hjertat,

känner goda älskade Barnet icke ett fast uppsåt att (för mig vara, hvad en ädel maka bör, och att ingifva mig lugn förtröstan dertill genom ett annat bemötande, än det jag hittils erfarit, icke fast mod att vidhålla redan gifna löften, finnes ingen minsta ånger som vittnar om detta uppsåts goda grund – då är framtiden förlorad. Gif mig då *i morgon* brefvet åter; det skall vara svar nog. Jag kan icke, jag kan icke resa med ovisshetens qual. Då, bed äfven för eget hjerta, att icke lättsinne må förderfva, hvad Gud gifvit godt och ädelt, såsom jag med kärlek, innerlig innerlig kärlek, derfor skall bedja.

10

J. V. S:n

Förlåt, förlåt då äfven mig, hvad jag felat, hvad jag upprört och bedröfvat, förlåt det för min kärleks skuld, såsom jag förlåter! Lef Väl!

296 J. V. SNELLMAN – J. L. WENNBERG MAJ 1845
HUB, JVS handskriftssamling

20

Föga torde jag behöfva försäkra, huru missnöjd jag är med mig sjelf och min häftighet. Men hvad hjälper mig ånger och böner om förlåtelse? Sorgen viker icke med ögonblickets obetänkta harm. Jag kan dock icke annat än söka undfly den kränkande ligkiltighet, hvaraf mitt hjerta dagligen såras. Denna ligkiltighet försäkrar mig bäst, att derigenom ingen annans ro störes än min egen. Dock bör jag icke bereda Henne, som jag älskat och älskar, ens den minsta förlägenhet inför andra. Jag reser derfor icke – utan är sjuk. Detta är ingen osanning, om eljest det djupaste själslidande är sjukdom. Var öfvertygad, att ingen gnista bitterhet finnes hos den, som med osäker hand skrifver detta, utan endast sorg och innerlig tillgifvenhet.

30

J. V. S:n

297 J. V. SNELLMAN – BORGÅ DOMKAPITEL 4. VI
1845
RA, Borgå domkapitels arkiv

40

Ödmjukaste Memorial.

Sedan den af Högvördiga Domkapitlet föreskrifna Syn å det för Högre Elementarskolan härstädes upplåtne hus och tomt blifvit den 20 Maj af Vålloflige Magistraten anställd, hvarmed jag såsom Högvördiga Domkapitlets genom vördadt Memorial af den 19 Mars tillförordnande Ombud bevakat Skolans bästa, samt numera ett exemplar af Syneinstrumentet blifvit Skolans arkiv tillstäldt, får jag vördsamast enligt uti sistbemälda Memorial meddelad höggungstig föreskrift angående förloppet af synen inberätta:

50

Att Kuopio Stads vid synen närvarande fullmäktige beredvilligt beviljat de reparationer å Skolhuset, om hvilkas nödvändighet af mig erinran skedde, belöpande sig enligt på stället upprättadt förslag till en